

Sygn. akt II CSK 281/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa B. S.
przeciwko [...] Centrum Medycznemu [...] w Ł.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 31 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
2. przyznaje r.pr. P. S. od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w [...]) kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł podwyższoną o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki tego podatku obowiązującą dla tego rodzaju czynności, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Powódka B. S. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 grudnia 2016 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 19 listopada 2015 r., oddalającego powództwo. Sądy obydwu instancji przyjęły, że roszczenie o zadośćuczynienie, dochodzone przez powódkę w związku ze śmiercią męża, jest niezasadne. W sprawie ustalono, że nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności pozwanego z art. 430 k.c.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła naruszenie art. 378 k.p.c. w zw. z art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. i art. 286 k.p.c., art. 382 k.p.c. w zw. z art. 234 k.p.c., art. 245 k.p.c., art. 430 k.p.c. Na tej podstawie wносиła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz uchylenie zaskarżonego wyroku co do pkt 1 sentencji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. i nie obejmuje merytorycznego rozpatrywania skargi kasacyjnej. W razie stwierdzenia, że występuje co najmniej jedna z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Skarżąca uzasadniła potrzebę rozpatrzenia jej skargi wystąpieniem przesłanki z art. 398⁹ pkt 1 k.p.c. Zagadnienie prawne, które jej zdaniem wymaga rozstrzygnięcia ujęła w formie pytania: „czy powołany w sprawie biegły sądowy

może samowolnie ograniczać materiał dowodowy sprawy, na którym opiera formułowane w opinii wnioski do wybiórczo wyselekcjonowanych przez siebie dowodów, a w szczególności czy może pomijać dokumenty prywatne lub źródła osobowe (zeznania świadków, przesłuchanie stron), czy też winien prezentować wiadomości specjalne w oparciu o całość udostępnionego mu materiału dowodowego i wyczerpująco przeanalizować z punktu widzenia wiedzy specjalnej wszystkie zebrane w sprawie dowody oraz wynikające z nich ewentualne rozbieżności?”.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436; por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. niepubl.; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, niepubl.).

Przedstawione przez skarżącą pytanie pozbawione jest cech zezwalających na uznanie, że zawiera istotne zagadnienie prawne w przyjętym rozumieniu. Skarżąca nie sformułowała argumentów przemawiających za koniecznością podjęcia tej problematyki przez Sąd Najwyższy. Należy podkreślić, że celem powołania dowodu z opinii biegłego jest udzielenie sądowi wiadomości specjalnych w takich kwestiach, których wyjaśnienie przekracza zakres wiedzy wynikający z doświadczenia życiowego osób posiadających wykształcenie ogólne. Ocena wartości dowodu z opinii biegłego (jego merytorycznej zawartości, logiki wyводу, kompletności) dokonywana jest w postępowaniu rozpoznawczym przed sądami powszechnymi, a zarzuty dotyczące nieprawidłowości tej oceny są ustawowo wyłączone z zakresu badania przez Sąd Najwyższy (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). W związku z tym przedstawione zagadnienie nie spełnia wymagań art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ponieważ nie tylko nie jest problemem nowym i niewyjaśnionym, ale przede wszystkim dotyczy sfery niepodlegającej ocenie kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 3 w zw. z § 8 pkt 7 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1715).

aw

aj